

РЕШЕНИЕ

№

гр.Варна,2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Варненският административен съд, Първо отделение, ШЕСТИ състав, в публично заседание на двадесет и седми февруари две хиляди и дванадесета година в състав:

Председател: ИВЕТА ПЕКОВА

и при участието на секретаря П.С., като разгледа докладваното от съдията Ивета Пекова адм.дело N 180 по описа за 2012 год., за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл.40, ал.1 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на К.Т.П.,*** против решение рег.№ ЗДОИ-21/14.12.11г. на Директора на МВР-Варна, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх.№ ЗДОИ-16/01.12.11г. Жалбоподателката твърди, че обжалваният акт е незаконосъобразен, че неправилно е прието, че предупрежденията по чл.56 от ЗМВР са насочени към конкретно физическо лице и текстът на който е да е протокол по чл.56 ЗМВР не съставлява обществена информация. Твърди, че в случая се касае за крайбрежна територия, която по същността си е изключителна държавна собственост, а не собственост на Х.В. АД и се ползва за разходка на граждани и гости на гр.Варна, които също биха били потенциални адресати на такива предупреждения, поради което и точния текст на визираното в т.1 от заявлението безспорно е обществена информация и то с надделяващ обществен интерес. Твърди и че по отношение на т. 2 до 5 от заявлението е нарушен чл.2 ал.1 от ЗДОИ, тъй като тези въпроси се отнасят само до служебна обществена информация, пряко свързана с дейността на задължения по ЗДОИ орган, а не се иска тълкуване на правни норми от органа, както и че са нарушени и нормите на чл.37 и 38 от ЗДОИ, тъй като липсват правни и фактически основания за отказа; че няма данни оспореното решение да е подписано от компетентно за това лице и че не е съобразено обстоятелството, че информацията се иска в условията на надделяващ обществен интерес, поради съмнения за злоупотреби и корупция в големи размери и е приложим §1 т.5 от ДР на ЗДОИ, като надделяващия обществен интерес следва да се счита законно презюмиран. Моли да бъде отменено обжалваното решение и да се укаже на органа да предостави поисканата информация, както и да й бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Директора на ОД МВР – Варна, чрез процесуалния си представител ю.к. Г. поддържа становище, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

Обжалва се решение рег.№ ЗДОИ-21/14.12.11г. на Директора на МВР-Варна, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх.№ ЗДОИ-16/01.12.11г.

От заявление вх.№ ЗДОИ-16/01.12.11г. се установява, че жалбоподателката е направила искане до Директора на ОД на МВР-Варна за предоставяне на достъп до информацията относно: какъв е точния текст на отправените предупреждения от МВР /в заявлението е посочено, че са отправени на 27.10.11г., като аналогични са направени и на 28 и 29.11.2011г./ към граждани да не навлизат в територия, намираща се на Алея първа в Морската градина на гр.Варна, считана от „Х.В.“ за тяхна частна собственост; ако предупрежденията от МВР са били адресирани до гражданските организации СОПА, БДЗП, ОЦОСУР, ГС „З.В.“, СНЦ „ОГС“ и ПП „З.“ и техните членове, отнасят ли се тези предупреждения и за всички останали граждански организации, политически партии и техните членове, за всички варненци и гости на град Варна; разрешено или забранено е всъщност на гражданите и гостите на гр.Варна да слизат безплатно по стълбичките в Морската градина през

проблемната зона към алеята и плажа или за всяко преминаване оттам следва да се иска разрешение от ***; ако „Х.В.“ АД не е изпълнил задължението си по чл.38 ал.1 т.2 от ЗКИР да означа с трайни знаци границите на въпросните имоти по Алея Първа, тогава на какво основание се изискват от гражданите ясновидски способности за да познаят къде са тези граници и да не ги нарушават; от друга страна, на какво основание МВР счита отвоюваната от морето територия спрямо бреговата линия от 1979г. за нечия частна собственост, а не за публична изключителна държавна собственост, в която всеки може да се разхожда свободно, да играе федербал и извършва различни измервания, например къде точно се е намирала бреговата линия до преди 1979г., като е посочила, че информацията е поискана в условията на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ във връзка с чл.13 ал.4, чл.31 ал.5 и чл.37 ал.1 т.2 предл. 2-ро от ЗДОИ и че желае да получи информацията на хартиен носител.

От решение рег.№ ЗДОИ-21/14.12.11г. на Директора на ОД на МВР-Варна се установява, че е отказан достъп до обществена информация по заявление № ЗДОИ-16/01.12.11г., като в мотивите си директорът е приел, че исканата информация не попада в категорията „обществена информация“ съгласно чл.2 от ЗДОИ, като част от поставените въпроси в искането касаят тълкуване на действащата нормативна уредба в България, както и даване на правни становища, което не е в компетентността на ОД на МВР – Варна, а по отношение на т.1 - че на основание чл.56 от ЗМВР в правомощията на полицейските служители е да предупреждават устно или писмено лице, за което има данни и се предполага, че ще извърши престъпление или ще наруши обществения ред, като тези предупреждения винаги са насочени към конкретно физическо лице и касаят конкретно събитие и протоколите съставени от органите на МВР не съставляват „обществена информация“ по смисъла на закона и не следва да се предоставят по реда, предвиден в ЗДОИ.

При така изложената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице и в срок, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

При извършване на задължителната проверка по реда на чл.168 АПК, вр.чл.146 от АПК, съдът констатира следното:

Жалбоподателката е подала до ОД на МВР-Варна заявление за достъп до обществена информация с вх.№ ЗДОИ-16/01.12.11г., като същото е съобразено с изискванията на чл.26 ал.1 ЗДОИ за формите за предоставяне на достъп до обществена информация и съдържа реквизитите по чл. 25 ал. 1 ЗДОИ.

Съгласно чл.28 ал.2 от ЗДОИ – в срока по ал.1 органите по чл.3 или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В случая оспореното решение е постановено на 14.12.11г. - в законоустановения срок. Органът, издал оспорения акт е задължен субект за предоставяне на обществена информация по чл.3 ал.1 от ЗДОИ. Решението е постановено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия, издадено е в предвидената от чл.38 от ЗДОИ писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, включително фактическите и правни основания за издаването му, поради което възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения при издаването му са неоснователни.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Съгласно чл.2 ал.1 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая заявителят е поискал достъп до информация, която не представлява обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ.

Обществена информация по смисъла на ЗДОИ е сведения, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществена информация представляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В чл.10 и чл.11 от ЗДОИ са дефинирани видовете обществена информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации – „официална“ и

„служебна”. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

Предмет на оспорения отказ не е обществена информация, създадена и съхранявана от ОД на МВР-Варна, в качеството му на задължен субект по чл.3 ал.1 от ЗДОИ.

По т.1 от заявлението е поискано да се предостави точния текст на отправените предупреждения от МВР към граждани да не навлизат в територия, намираща се на Алея първа в Морската градина на гр.Варна, считана от „Х.В.” за тяхна частна собственост. По отношение на устните предупреждения тази информация не би могла да се съдържа в документ или друг материален носител, поради което и няма как да се предостави. По отношение на писмените следва да се има предвид, че съгласно чл.56 от ЗМВР полицейските органи предупреждават устно или писмено лицето, за което има достатъчно данни и се предполага, че ще извърши престъпление или нарушение на обществения ред. Разпореждането се издава от съответния полицейски орган, който разпореждбата на чл.53 ал.1 от ЗМВР приравнява на административен орган с властнически правомощия, в кръга на неговата компетентност. При съставянето на такъв протокол, компетентното лице преценява дали са налице административнонаказателни или наказателни правоотношения. Протоколът по чл.56 от ЗМВР може да съставлява част от процедурата по евентуалното ангажирана на административнонаказателна или наказателна отговорност на конкретното лице, на което е съставен. Такова евентуално предупреждение винаги е конкретно – касае определено лице и извършени от него определени действия, поради което и не се засягат неопределен кръг от лица и не може да представлява обществена информация по смисъла на посочените законови дефиниции. Протоколът по чл.56 от ЗМВР, съответно съдържащата се в него информация не е свързана с обществения живот в Република България и не може да формира мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Същият съдържа информация за конкретни действия във връзка с дейността на органите на МВР по конкретен казус, т.е. информацията в него не е с обществен характер, а засяга частни интереси. Посоченото важи с още по-голяма сила в случаите когато исканата информация е част от прокурорска преписка и касаят конкретни случаи, за които е проверявано дали са налице данни за извършване на престъпления от длъжностни и/или от други лица. Спрямо тях следва да се прилагат нормите на НПК /чл.198 ал.1, респ. чл.213 ал.1/, които в случая се явяват специални по отношение тези на ЗДОИ и изключват приложението му, по аргумент на чл.4 ал.1 от ЗДОИ.

По т.2 до 5 от заявлението въпросите не са свързани с искане за предоставяне на обществена информация по смисъла на ЗДОИ. По реда на закона може да се иска достъп до информацията, посочена по-горе, но не и само отговор на поставени въпроси. Само ако молителят посочи вида на исканата информация като я опише в смисъла, даден ѝ от законодателя възниква задължение за предоставянето ѝ. За административния орган не съществува по закон задължение за предоставянето на информация такава, каквато е формулирана в отправеното до него в конкретния случай заявление. Само на това основание отказът на административния орган по тези въпроси е законосъобразен. Правилно е прието в решението и че с тези въпроси се иска тълкуване на действащата нормативна уредба в страната. Съгласно текста на въпросите, отговорите на същите биха представлявали тълкуване на действащото законодателство, вкл. ЗМВР – чл.56, ЗС – в частта на въпросите относно правото на собственост, ЗКИР – относно трасирането на граници на ПИ и др. които не са в компетентността на административния орган и не попадат в обхвата на ЗДОИ.

Неоснователни са и твърденията, че органът не е съобразил обстоятелството, че информацията се иска в условията на надделяващ обществен интерес. Съгласно §1 т.6 от ДР на ЗДОИ „Надделяващ обществен интерес” е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. За да е налице за органа задължение за мотиви по този въпрос, следва поисканата информация да е обществена такава по смисъла на ЗДОИ, каквато настоящата не е.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че обжалваният акт е правилен и законосъобразен, жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора и предвид направеното искане съдът намира, че на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните размери на

адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172 ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К.Т.П.,*** против решение рег.№ ЗДОИ-21/14.12.11г. на Директора на МВР-Варна, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх.№ ЗДОИ-16/01.12.11г.

ОСЪЖДА К.Т.П.,*** да заплати на ТД на НАП-Варна сумата от 150 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: